

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 262
din 30.04.2014

Dosar nr.: 43/2014

Petiția nr.: 360/21.01.2014

Petentă: D L

Reclamat: Administrația Națională a Penitenciarelor

Obiect: Petenta sesizează faptul că este victima unor abuzuri din partea unor funcționari din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în special cei din Direcția Inspecție Penitenciară fiindu-i impus și aplicat un tratament discriminatoriu și hărțuitor.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. D L, cu domiciliul în Galați, Județul Galați

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Administrația Națională a Penitenciarelor, prin reprezentant legal, director C C B, cu sediul în București, str. Maria Ghiculeasa, nr. 47, Sector 2, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează faptul că este victima unor abuzuri din partea unor funcționari din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor. Petenta deține funcția de contabil șef în cadrul Penitenciarului Galați. Începând cu anul 2011 petenta a fost supusă unor controale repetate, modul în care s-a procedat denotând un comportament hărțuitor de natură a aduce atingere intereselor sale, activității profesionale și vieții de familie.

III. Procedura de citare

3.1. Prin petiția inițială, depusă la data de 21.01.2014, petenta arată faptul că a fost supusă unui comportament hărțuitor și discriminatoriu fără a indica cu claritate persoanele împotriva cărora dorește să se îndrepte și fără a evidenția un criteriu anume.

3.2. Prin adresa nr. 360/29.01.2014 s-a solicitat petentei să își precizeze petiția în sensul respectării prevederilor în vederea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 11 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD

3.3. Prin înscrisul înregistrat sub nr. 1674/07.03.2014, petenta și-a precizat petiția, dispunându-se citarea părților. S-a procedat la citarea părților prin adresele nr. 1792/12.03.2014, fiind stabilit termen la data de 01.04.2014.

3.4. La termenul stabilit s-a prezentat petenta fiind lipsă partea reclamată.

3.5. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 2256/31.03.2014 partea reclamată a comunicat punctul său de vedere.

3.6. Punctul de vedere formulat de către reclamată a fost comunicat petentei prin adresa nr. 2383/04.04.2014, fiindu-i acordat un termen pentru a formula concluzii scrise.

3.7. Petenta a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 2719/16.04.2014

3.8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția formulată, petenta arată faptul că a fost supusă unui comportament hărțuitor începând cu anul 2011.

4.1.2. Comportamentul abuziv și hărțuitor a venit din partea unor funcționari din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în special din partea Direcției Inspecție Penitenciară, comportament susținut și promovate de către factorii de conducere.

4.1.3. Prin adresa nr. 360/29.01.2014 s-a solicitat petentei să își precizeze petiția în sensul respectării prevederilor în vederea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 11 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, în sensul indicării persoanelor împotriva cărora înțelege să se îndrepte precum și a indicării unui criteriu și a unei situații comparabile .

4.1.4. Prin adresa nr. 1674/07.03.2014 petenta își precizează petiția susținând pe larg cele cuprinse în petiție, arătând faptul că modul în care s-a procedat a fost de natură a aduce atingere vieții sale profesionale și private, ultimii ani fiind nevoită să își susțină în comisii de disciplină și în instanță drepturile sale.

4.1.5. Petenta apreciază controalele la care a fost supusă ca fiind injuste, cu scopul de a o hărțui și de a-i afecta drepturile sale fundamentale, dreptul la apărare, reputația profesională și practic întreaga sa viață.

4.1.6. Mai mult decât atât s-a procedat și la cercetarea sa de către organele de urmărire penală, dându-se curs unor sesizări anonime.

4.1.7. Prin cercetarea disciplinara 11607/A/09.02.2011, petenta a fost trimisă la comisia de disciplină fără a cunoaște motivele, fără să i se dea posibilitate să dea declarații și de a-și proba nevinovăția, implicând timp pentru construirea apărării, fără să fie respectate procedurile instituite de lege, inclusiv manualul de proceduri prin care era necesar să fie informată despre faptul că face obiectul unui control, fără să i se solicite documente justificative fiind lipsită de dreptul său la apărare.

4.1.8. În perioada 14-25.11.2011, a avut loc un control de fon efectuat de către ofițeri din cadrul Direcției Inspecție Penitenciară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, rapoartele explicative formulate de către petentă au fost ignorate fiind formulate acuzații fără a fi dovedite și fără a obține altor specialiști economico-financiar independenți. Petenta mai arată faptul că nu a fost respectat principiul unicității sancțiunii, primind doua sancțiuni pentru o singura constatare a echipei de control - raportul 92200.

4.1.9. Petenta mai arată faptul că ar fi avut dreptul să beneficieze de executarea vremelnica a Sentinței 130/2013 a Curții de Apel Galați, aspecte negate de către reprezentanții administrației, nefiindu-i acordate drepturile bănești câștigate în instanță. Mai subliniază petenta faptul că Sentința nr. 130/2013 a Curții de Apel Galați a devenit irevocabilă prin Decizia nr. 641 din 12.02.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, fiind dovedită nevinovăția sa.

4.1.10. Faptul că a atacat în instanță sancțiunile aplicate, a dus la formularea unui denunț calomnios împotriva petentei la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați. Cu toate că s-a dispus neînceperea urmăririi penale comportamentul abuziv a continuat, fiind formate alte comisii de disciplină toate cu scopul a o intimida pe petentă și de a-i crea un sentiment de inferioritate și de temere precum și de natură a aduce atingere drepturilor sale consacrate prin lege.

4.1.11. Prin respingerea obiecțiilor sale de către Administrația Națională a Penitenciarelor, ridicate la procedura prealabilă, partea reclamată a favorizat abuzul ofițerului inspector care a întocmit actul de sesizare.

4.1.12. Pentru cercetarea disciplinara 150536 din 10.05.2012, a comisiei de disciplina, i-a fost luata in calcul apărarea, fiind sancționată cu Decizia 501/2012

4.1.13. Practic toate demersurile întreprinse împotriva sa au fost susținute de către persoane din conducerea A.N.P. urmărindu-se crearea unui cadru intimidant pentru petentă și demisia acesteia. Mai mult, s-a ajuns la divulgare a unor date confidențiale, însă organele de conducere nu au luat nici un fel de măsuri pentru găsirea persoanelor care s-ar face vinovate de aceste fapte.

4.1.14. S-a procedat la denunțarea calomnioasă a petentei la Parchet. Ulterior, după ce Parchetul a constatat nevinovăția petentei, s-a procedat la numirea altor două comisii de cercetare administrativă.

4.1.15. Chiar și după dovedirea nevinovăției petentei aceasta a fost informată că „lucrurile nu vor rămâne așa” resimțind această atitudine ca o amenințare la adresa sa.

4.1.16. Indiferent de autoritatea care se pronunță asupra situației de fapt, fie că este vorba de Curtea de Apel Galați, fie că este vorba de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, ori Înalta Curte de Casație și Justiție, fiecare hotărâre ori rezoluție dată în favoarea petentei, are ca urmare crearea unei noi comisii de disciplină.

4.1.17. În ceea ce privește cazul Sendreni, petenta apreciază că formarea comisiei de disciplină a avut ca motiv tocmai faptul că a sesizat autoritățile îndrituire cu privire la construcțiile ilegale efectuate.

4.1.18. La data de 18.12.2013 am obținut o audiență solicitând mutarea sa în cadrul Direcției Audit din A.N.P. Mutarea i-a fost refuzată tocmai pe motivul că a fost cercetată disciplinar și penal fără a se ține cont de faptul că a fost găsită nevinovată.

4.1.19. Frecvența și numărul controalelor la care a fost supusă în decurs de 2 ani arată modul în care este hărțuită petenta, în nici un alt penitenciar din țară neexistând atât de multe controale într-un timp atât de scurt.

4.1.20. Prin modul în care s-a acționat și a tratamentului inuman și denigrator s-a ajuns la șubrezirea stării de sănătate precum și la imposibilitate de a-și desfășura în condiții normale activitățile profesionale. Fiind nevoită să își apere prestigiul profesional și să își apere în instanță drepturile sale, randamentul petentei a fost diminuat fiind afectate și performanțele sale profesionale, prețul plătit pentru dovedirea nevinovăției sale fiind greu plătit.

4.1.21. Față de susținerile reclamatei, petenta arată faptul că ar putea identifica criteriul care stă la baza comportamentului hărțuitor față de aceasta, respectiv cel al convingerilor sale personale și a opiniilor diferite avute, referitor la modul incorect și abuziv în care s-a procedat în cazul său, modul incorect în care au fost stabilite deficiențele la controalele tematice, a convingerilor și opiniilor sale referitor la modul incorect în care a fost cercetată disciplinar, fapte care au dus la sancționarea sa pe nedrept. Comportamentul hărțuitor a continuat cu o mai mare intensitate pentru că a îndrăznit să atace în instanță deciziile de sancționare care au făcut obiectul dosarului civil 1228/44/2012. Toate aceste aspecte au făcut ca reclamata să demareze controale excesive, lipsite de obiectivitate care au dus la crearea unei stări de inferioritate a sa, de denigrare și de încălcare a demnității umane.

4.1.22. Petenta arată faptul că i-a fost încălcat dreptul la apărare nefiindu-i permis să administreze nici un fel de probatoriu în pe parcursul cercetărilor disciplinare, petițiile și solicitările sale fiind ignorate, fapte care în integralitatea lor constituie fapte de hărțuire, având drept scop denigrarea sa deși acuzele nu au fost dovedite fiind declarată vinovată pentru fapte care nu îi pot fi imputate. Conduita reclamatei condus la crearea unui statut inferior, nereal conform statutului, pregătirii sale, demnității și onoarei personale, iar condițiile de munca istovitoare, stresante, orientate către pregătirea de apărări în fața instanțelor de judecată, parchete, comisii de disciplină, etc. și nu pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

4.1.21. Faptul că desfășurarea controalelor nu a respectat prevederile legale este confirmat și de către instanța supremă, fiind atașată decizia nr. 641/12.02.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dosarul nr. 1228/44/2012, prin care instanța a respins recursul formulat de către ANP, fiind menținută ca legală și temeinică sentința nr.130/06.06.2013 a Curții de Apel Galați. Prima instanță a reținut faptul că deciziile de sancționare emise de către ANP cu nr. 408/27.02.22012 și 447/04.04.2012 nu cuprind încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina reclamantei și motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de aceasta în timpul cercetării disciplinare prealabile. Instanța a mai reținut faptul că a fost încălcat principiul unicității sancțiunii.

4.1.22. Petenta mai arată faptul că **exercitarea dreptului la petiționare, respectiv sesizarea CNCD a condus la refuzul de a fi detașată în cadrul Ministerului de Justiție**, conducătorul ANP revenind asupra acceptului dat.

4.1.23. Petenta solicită respingerea excepției de tardivitate invocată de CNCD din oficiu, motivat de faptul că toate faptele de discriminare și hărțuire au fost cunoscute și dovedite numai după ce instanțele judecătorești s-au pronunțat, atât la data de 12.02.2014, prin Decizia nr. 641 a Înaltei Curți de Casație și Justiție cât și Sentința 220 din 24.10.2013 a Curții de Apel Galați, date de la care curge termenul de prescripție. **Fiecare caz, luat în parte singular, nu dovedește hărțuirile și discriminările de care am avut parte în perioada ianuarie 2011-prezent, interpretându-se favorabil ca fiind o scăpare a administrației, făcută fără intenție directă.** Acuzele petentei sunt dovedite numai pe baza concluziilor Instanțelor judecătorești și a parchetelor, D.N.A., care s-au pronunțat recent, date de la care CNCD urmează să se raporteze. Intre toate faptele reclamate și rezultat, există legătura de cauzalitate, deoarece scopul urmărit de persoanele implicate este acela ca, **s-a urmărit denigrarea sa**, prin toate mijloacele și practicile ilegale și injuste folosite de reprezentanții părții reclamate, **astfel încât să fie dezavantajată. Doar analizând faptele în ansamblul lor se poate observa modul în care a fost hărțuită și discriminată petenta existând o continuitate în modul în care s-a procedat în cazul său.**

4.1.24. Petenta arată faptul că a ales să se îndrepte împotriva ANP motivat de faptul că persoanele indicate de aceasta în petiție au acționat cu girul și susținerea conducerii ANP.

4.1.25. Cu privire la excepția de neкомпetență invocată în ședința de audieri petenta nu neagă faptul că faptele arătate în petiție ar putea întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni pentru care Parchetul ar putea să se pronunțe. Însă, în opinia sa toate faptele prezentate reprezintă fapte de hărțuire prin modul în care au fost exercitate.

4.1.26. Pentru toate aceste considerente solicită CNCD să respingă excepțiile invocate, să analizeze fondul petiției și să constate faptul că a fost discriminată și hărțuită.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată, prin punctul de vedere înregistrat la CNCD sub nr. 2256/31.03.2014, precizează următoarele:

4.2.2. Activitatea sa profesională a fost verificată de către inspectorii ANP și DIP (Direcția inspecție Penitenciară) cu ocazia inspecției generale din noiembrie 2011 și a controlului tematic efectuat în perioada 08.08.2012-10.08.2012. Deficiențele au vizat atât sectorul economico-administrativ cât și alte sectoare de activitate, printre persoanele responsabile aflându-se și petenta.

4.2.3. Pentru deficiențele constatate DIP a sesizat comisia de disciplină a ANP împotriva tuturor persoanelor responsabile, doamna L D neconstituind o excepție.

4.2.4. Inspecția generală a fost finalizată prin întocmirea Notei de constatare nr. T/65186/25.11.2011 de către inspectorii DIP și a fost semnată de luare la cunoștință de către directorul economico-administrativ și contabilul șef de la Penitenciarul Galați, fără a se formula obiecții, astfel că aceștia și-au asumat toate deficiențele constatate și menționate în lucrare.

4.2.5. Obiecțiile pe linie financiar-contabilă, menționate în petiție, nu sunt pertinente, constatându-se că majoritatea deficiențelor s-au datorat necunoașterii prevederilor legale din domeniu, neîndeplinirii sau îndeplinirii cu superficialitate a atribuțiilor de serviciu. În sprijinul acestor constatări arată faptul că deficiențele constatate au fost menționate în Nota de constatare nr. T/65186/25.11.2011, întocmită în urma inspecției generale.

4.2.6. Referitor la contestarea modului de efectuare a inspecției generale pe linie financiar-contabilă de către inspectorii DIP, considerăm că este lipsită de temei, încercând doar inducerea în eroare a factorilor de conducere din cadrul ANP de la adevăratele probleme existente. Drept urmare, susținem faptul că modul de efectuare a controlului a fost corect, în sensul că au fost respectate procedurile de lucru stabilite și aprobate la nivelul Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și metodologia de lucru privind modul de desfășurare a inspecțiilor generale, aprobată prin Decizia

directorului general al ANP nr. 384/2010, iar afirmațiile doamnei L D la adresa inspectorilor DIP nu sunt fondate.

4.2.7. De asemenea, prin Nota de constatare nr. 73722/07.03.2013, au fost constatate nereguli privind modul de acordare a sporurilor în Penitenciarul Galați (la sesizarea sindicatului SINPEN Brăila), motiv pentru care s-a dispus sesizarea organelor judiciare și efectuarea unei cercetări administrative cu privire la sporurile acordate necuvenit petentei în perioada septembrie - decembrie 2012. Cercetarea administrativă s-a efectuat fără a fi avute în vedere toate elementele din cuprinsul notei de constatare, drept pentru care directorul general al ANP a dispus refacerea cercetării administrative.

4.2.8. Faptul că DIP a constatat și informat conducerea ANP asupra modului în care a fost efectuată cercetarea administrativă nu poate fi considerat un abuz sau hărțuirea petentei, ci respectarea dispozițiilor art. 46, alin. (1) din Ordinul ministrului justiției nr.2003/C/2008 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare: *„Direcția inspecție penitenciară se caracterizează prin autoritate și continuitate, acționând pentru informarea operativă a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la aplicarea legislației execuțional-penale și evoluția problematicii specifice administrației penitenciare în toate unitățile subordonate, cu scopul de a identifica toate elementele necesare luării unor decizii.*

4.2.9. De asemenea, potrivit alin. (4) al aceluiași articol și art. 47 alin. (1) din actul normativ menționat *„Direcția inspecție penitenciară din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în exercitarea atribuțiilor sale, poate efectua inspecții și controale curente, inopinate și tematiche. Acestea se realizează din dispoziția directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la solicitarea conducătorilor direcțiilor, serviciilor, birourilor și compartimentelor din Administrația Națională a Penitenciarelor ori din proprie inițiativă, pe baza planificărilor, sesizărilor sau a altor forme de informare și comunicare.”; „în exercitarea atribuțiilor sale de control, Direcția inspecție penitenciară are acces neîngrădit, în condițiile legii, la documente, date și informații necesare, atât la nivelul direcțiilor, serviciilor, birourilor și compartimentelor din Administrația Națională a Penitenciarelor, cât și la nivelul unităților subordonate.”*

4.2.10. În perioada 28.02.2013-01.03.2013, conform dispoziției directorului general al ANP, ofițeri din cadrul Direcției Siguranța Deținerii și Regim Penitenciar și ai Direcției Economico - Administrativă din ANP, au efectuat un control la Penitenciarul Galați, pentru a stabili condițiile în care a fost construită și demolată o clădire din cadrul GAZ Șendreni. Cu această ocazie au fost constatate deficiente în activitatea mai multor ofițeri, printre care și doamna L D, motiv pentru care împotriva acestora a fost sesizată comisia de disciplină din cadrul ANP.

4.2.11. Partea reclamată apreciază faptul că motivul care a determinat-o pe petentă să formuleze această plângere, l-a reprezentat faptul că pe numele soțului său (ofițer MAI), a fost expediată o scrisoare anonimă prin care era informat *“că sunt imorală și că am relații extraconjugale cu diferiți salariați din penitenciar”*, scrisoare atașată petiției.

4.2.12. Față de această situație, Direcția Inspecție Penitenciară a solicitat puncte vedere atât directorului Penitenciarului Galați, cât și Direcției Prevenirea Criminalității și Terorismului din ANP, rezultând faptul că la nivelul Penitenciarului Galați se cunosc aceste situații tensionate (dezvoltate în principal în cadrul sectorului economico administrativ în care își desfășoară activitatea petenta), care sunt de natură a afecta desfășurarea în condiții optime a activităților specifice.

4.2.13. Referitor la alte controale ale organismelor abilitate (Curtea de Conturi, Direcția Audit din cadrul Ministerului Justiției) despre care a făcut referire petenta : până în anul 2011, când s-a efectuat inspecția generală în cadrul Penitenciarului Galați, ultimul control pe care l-a avut din partea acestor organisme a fost în luna aprilie 2010, când Direcția de Audit din cadrul Ministerului Justiției a efectuat o misiune de audit de regularitate și a constatat mai multe deficiențe, respectiv lipsa totală a evidenței tehnico-operative și a evidenței contabile în cadrul gospodăriei agrozootehnice, deficiență neremediată până la efectuarea inspecției generale din luna noiembrie 2011.

4.2.14. Reclamata arată faptul că susținerile petentei potrivit cărora ar fi fost denigrată în materialul de control de către ofițerii DIP nu este conformă cu realitatea fiind precizate și menținute aceleași cauze care au condus la deficiențele constatate, respectiv superficialitate, neglijență, nerespectarea prevederilor legale, etc.

4.2.15. Se mai arată faptul că examinarea/evaluarea cunoștințelor de specialitate nu este de competența Direcției Inspecție Penitenciară, inspectorii Serviciului Control verificând modalitatea de punere în practică a acestora, respectarea legalității activităților, eficiența și eficacitatea efectuării cheltuielilor publice, etc.

4.2.16. Partea reclamată mai arată faptul că petenta are calitatea de manager financiar în cadrul proiectului cu finanțare europeană „O societate în schimbare -Reintegrarea socială și profesională a deținuților”, care se derulează în cadrul Penitenciarului Galați. Acest aspect nu poate justifica deficiențele constatate în activitatea compartimentului financiar-contabil, având în vedere faptul că asumarea calității de manager financiar în proiect a fost o decizie personală

4.2.17. În privința contestării activității doamnei subcomisar de penitenciare L D, prin prisma moralității sale:

Urmare aspectelor anterior menționate, directorul unității a fost responsabilizat în vederea instituirii a unui climat de muncă corespunzător și propice obținerii performanțelor profesionale.

4.2.18. Prin răspunsul pe care l-a primit, petenta a fost informată cu privire la faptul că aceste aspecte exced competențelor ANP iar dacă în continuare, apreciază că este lezată/afectată de faptele/acțiunile anumitor membri ai personalului, are posibilitatea:

să sesizeze comisia de disciplină împotriva acestora (pentru faptele care atrag răspunderea disciplinară);

să sesizeze organele judiciare competente (pentru faptele care atrag răspunderea penală).

4.2.19. Referitor la afirmațiile care vizează executarea hotărârilor pronunțate de instanțe de judecată, respectiv suspendarea punerii în executare a unui act administrativ precizează faptul că executarea hotărârilor judecătorești prin care s-au instituit obligații în sarcina autorităților publice se face de către autoritatea obligată (căzută în pretenții) în termenul stabilit de instanță sau - în lipsa unui astfel de termen - în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii; în legătură cu suspendarea punerii în aplicare a deciziei de sancționare disciplinară, menționăm că această posibilitate revine instanței de judecată competente, conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 - Legea contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.20. În concluzie, apreciază că acuzațiile petentei sunt nefondate și tendențioase în măsura în care constatarea unor nereguli și deficiențe de către personalul Serviciului Inspecție Penitenciară reprezintă îndeplinirea de către acesta a obligațiilor profesionale și a atribuțiilor prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al ANP și în fișa postului și nu pot fi considerate în nici un caz abuzuri, presiuni sau hărțuiri, cu atât mai mult cu cât toate constatările inspectorilor din structura menționată au fost susținute de mijloace de probă.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția tardivității precum și excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepții invocate din oficiu în cauză. Colegiul reține susținerile petentei, potrivit cărora, aceasta a fost supusă unor controale repetate, procedura instituită de lege în cadrul acestor controale nefiind respectată, aspect reținut și de către instanțele de judecată care au fost investite cu soluționarea plângerilor formulate de către petentă.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită,

în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate.

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de vădită necompetență a C.N.C.D., excepție invocată din oficiu, urmează a o respinge apreciind faptul că este competent a analiza petiția formulată. În măsura în care petenta apreciază că s-au săvârșit fapte de natură penală aceasta are posibilitatea sesizării altor organe pe care le consideră abilitate. În examinarea excepției, Colegiul reține și susținerile petentei care solicită respingerea excepțiilor invocate (de vădită necompetență și tardivitate) și reținerea cauzei spre analiză.

5.4. Cu privire la excepția tardivității, excepție invocată pentru faptele petrecute anterior datei de 21.01.2013, Colegiul urmează a respinge și aceasta excepție motivat de faptul că faptele prezentate prezintă un element de continuitate, neputând a se proceda la examinarea lor separată.

5.5. Pe fond, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75).

5.6. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**.

5.7. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.8. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

5.9. Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată în art.2 alin1 din O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține, din înscrisurile și probele anexate la dosar, că petenta are calitate de funcționar public cu statut special, deținând funcția de contabil șef al Penitenciarului Galați, respectiv de Director Economic pe o perioadă determinată.

5.10. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de

discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.11. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, *ipso facto* și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege. Colegiul a solicitat în mod repetat petentei să identifice un criteriu, atât prin adresa inițială, nr. 360/29.01.2014 cât și cu ocazia prezentării acesteia la ședința de audieri din data de 01.04.2014.

5.12. Atât prin susținerile sale din cursul ședinței desfășurate la data de 01.04.2014 cât și prin concluziile scrise formulate, înregistrate la CNCD sub nr. 2719/16.04.2014, petenta a arătat faptul că a fost supusă unui tratament discriminatoriu față de lege, discriminarea față de lege neputând constitui un criteriu din cele prevăzute de OUG nr. 137/2000.

5.13. Nerespectarea legii, ori nerespectarea atribuțiilor legale sau neglijența în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de către partea reclamată, respectiv modul în care au fost emise deciziile de sancționare, poate îmbrăca în mod singular și individualizat forma unor fapte prevăzute și sancționate de lege distinct, și atrag după sine răspunderea juridică, după caz, potrivit legii. Or, acest aspect al nerespectării legii per se ori a neîndeplinirii unor obligații legale, în opinia Colegiului Director, nu poate fi reținut ca un criteriu *sine qua non* al discriminării.

5.14. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.15. Inclusiv Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă o importanță deosebită criteriului care stă la baza unui tratament diferențiat, întrucât criteriul poate determina marja de apreciere care este la latitudinea statului de a analiza diferențele induse și justificările corelative. Astfel cum arată și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul diferențierilor pe bază de sex, religie, nașterea copilului în afara căsătoriei, orientare sexuală, marja este redusă iar în cazul rasei sau originii etnice marja este extrem de redusă.

5.16. Pe de altă parte, Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.17. Prin concluziile scrise formulate, petenta aduce în discuție criteriul de gen, arătând faptul că deciziile de sancționare ale colegilor săi G G și P L. au fost semnate doar de către directorul ANP, decizia de sancționare a petentei făcându-se cu avizul ilegal a încă a patru directori din cadrul ANP, petenta concluzionând faptul că decizia sa de sancționare a fost diferită de cea a colegilor săi bărbați. Decizia la care se referă

petenta poartă nr. 483/10.06.2013. Colegiul reține faptul **că modul în care a fost întocmită decizia de sancționare și legalitatea acesteia constituie exclusiv atributul instanței de judecată**. De altfel petenta a contestat în instanță legalitatea deciziei de sancționare, contestația sa făcând obiectul dosarului nr. 908/44/2013 aflat pe rolul Curții de Apel Galați, în cauză fiind pronunțată sentința nr. 220/2013 din data de 24.10.2013. Prin sentința pronunțată, instanța admite contestația formulată de reclamata D L, constatând nulitatea absolută a deciziei de sancționare nr. 483/10.06.2013, emisă de către Directorul General al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

5.18. Astfel Colegiul nu poate reține existența criteriului de gen, chiar petenta afirmând faptul că au fost sancționați și colegi bărbați, singurul aspect fiind cel al semnăturilor aflate pe deciziile de sancționare. De altfel instanța a și anulat decizia de sancționare a petentei, reținând faptul că în cuprinsul acesteia nu s-a indicat prevederea din regulamentul intern sau fișa postului care a fost încălcată de către petentă.

5.19. Sentința pronunțată de către Curtea de Apel Galați a fost menținută prin decizia nr. 641/12.02.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr. 1228/44/2012.

5.20. De altfel, raportat la elementele constitutive ale art. 2 alin.5, mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, i.e. „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu. Desigur, sintagma „orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. Or, coroborat petiției și materialului probator aflat la dosar, Colegiul Director este de opinie că, ipso facto, împrejurările imputate de petentă nu pot fi considerate în raport de cauzalitate cu unul din criteriile enumerate de art. 2 alin.5.

5.21. Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) **Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.22. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentei i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, **în baza unui criteriu interzis**, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate.

5.23. Așa cum se arăta mai sus, pentru constatarea unei fapte de discriminare este necesar ca cele patru elemente să existe. În prezenta speță, Colegiul director nu reține criteriul în baza căruia petenta a fost discriminată.

5.24. Faptele prezentate de către petentă în succesiunea lor și modul în care s-a acționat în cazul său ar putea constitui un abuz din partea persoanelor implicate, instanțele de judecată anulând o serie de decizii de sancționare iar Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați dând o rezoluție de neîncepere a urmăririi penale față de petentă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Respinge excepția tardivității
3. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

**Motivat/redactat: TB/RB
20.05.2014**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.